

Seno a stáj

Václav Neckář

1. Seno a stáj, tak voní náš kraj,
i do oblak máš tu blíž,
a nad údolím, kde zdvihá se dým,
dusot koní uslyšíš.

R1: Rodný kraj má každý rád,
pojdme k pastvinám svá stáda hnát,
koník můj už nemá stání,
širou plání chce v běh se dát.
Dobrý kůň druh toulek mých,
nikdy nezradí mě v dobách zlých,
jen pro nás, když den se stmívá
píseň zpívá kraj plný krás.

2. Temný je bor a vrcholky hor,
už den za obzor šel spát,
jen já musím bdít, se svým koněm jít,
temnou nocí dál se brát.

R2: Kraj se tmí jak černá tůň,
jedu prérií já a můj kůň,
ruka má colt pevně svírá,
vůkol dřímá zem neznámá.
Tu pojednou zní výstřel tmou
laso zasviští nad hlavou mou,
volám "Stůj!" a kolt můj pálí,
prchá v dáli nepřítel můj,
prchá v dáli nepřítel můj,
prchá v dáli nepřítel můj.